

Lov og Evangelium

Nr. 1

JANUAR 2009

45. årgang

Flukt fra virkeligheten

Av Hans Erik Nissen

«Du dåre! I denne natt kreves din sjel av deg.»
Luk 12:20

Hva er det som gjør den rike bonde til en dåre? Det er hans flukt fra virkeligheten. Hans mange gjøremål og

hans suksess hjelper ham til å holde evighetsspørsmålet på avstand. Der-
som du spør ham om han er rik i Gud,
vil han sikkert svare med et forlegent
smil at han nok ikke tenker så mye på
akkurat det. →

Den rike
bonde
hadde alt,
men det
var alt han
hadde!

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet:

Red.nemnda ved form. Ingar Gangås

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger, Rolfsnes, 5420 Rubbestadneset
Tlf. 53 42 92 14 – Mobil 412 45 598
E-post: magne.ekanger@bluezone.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenienske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytre misjonsarbeid i Moldova.

Formann: Dag Rune Lid, Furufleten 30
5600 Norheimsund. Tlf. 56 55 26 72
E-post: drlid@online.no

Sekretær: Ingar Gangås,
Furustua, 7690 Mosvik
Tlf. 74 06 46 50 – Mobil 901 51 234
E-post: ingang@c2i.net

Kasserer: Sara Heian, Fossnes-
veien 13A, 3160 Stokke. Tlf. 33 36 17 75
Mobil 938 49 087 – E-post: sara@heian.se
Bankgiro: 3000 22 26193
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesvn. 13B, 3160 Stokke
Tlf. 33 36 17 70 – Fax 33 36 17 71
Bankgiro: 3000 16 68516
E-post: bibelskolen@nll.no
Rektor: Per Bergene Holm
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

Bibelskolen på Fossnes

Kom avsides med Ordet!

«Herren din Gud fører deg inn i et godt land, et land med rennende bekker, med kilder og dype vann, som veller fram i dalene og på fjellene ...» 5 Mosebok 8:7

www.nll.no

Ligner du ham? Tenker du på at det bare er et skritt mellom deg og døden? Også du kan gå rolig i seng uten å vite om du legger deg for aldri mer å stå opp. Gud kan klippe livstråden. Da kreves din sjel. Det betyr at du må stå til regnskap.

Da er det bare én ting som teller: Er du rik i Gud? Men det kan vel ikke sies om noe menneske? Jo, det gjelder hver eneste en som har mottatt syndenes forlatelse. Han er nemlig renset ren i Jesu Kristi blod. Den som er det, er ren for Gud. Og ikke nok med det: Gjennom Jesu liv har han vunnet Guds velbehag. Alt det Jesus var og gjorde, tilregner Gud den synder som kommer til Jesus med sin synd.

Så enkelt er det. Kom med din synd til Jesus i dag. Han vil slette den ut. Så gir han deg hele sin rikdom, og du er rik i Gud.

Fra avisen Dagen, 6. mai 2006

Arrangement i 2009

Du er velkommen til å være med på følgende stevner og arrangement dette året:

- ✕ Bibelhelg på Bibelskolen på Fossnes 6.-8. februar. Gjestetaler: Karl Riis
- ✕ Skileir, Hermanstølen, Valdres 19.-22. februar
- ✕ Pinsesstevne på Langli Bedehus, Østfold 29. mai-1. juni, Skjæveland Misjons-
hus, Rogaland 29. mai-1. juni og Mosvik Bedehus, Nord-Trøndelag 30. mai-
1. juni
- ✕ Barneleir (t.o.m. ferdig 6. kl.) i Vestfold 26.-28. juni
- ✕ Ungdomsleir (f.o.m. 7. kl.) 26.-28. juni
- ✕ Hovedsommerskole m/årsmøte på Bibelskolen på Fossnes 8.-12. juli. Gjestetaler: Asger Jensen
- ✕ Sommerskole på Laberget Leirsted i Nord-Trøndelag 30. juli-2. august. Gjestetaler: Hans Erik Nissen
- ✕ Åpningshelg ved Bibelskolen på Fossnes 21.-23. august. Gjestetaler: Egon Kattner
- ✕ Bibelhelg på Solgry Misjonssenter, Sveio ved Haugesund 25.-27. september. Gjestetaler: Kristian Fagerli
- ✕ Kortbibelkurs, Bibelskolen på Fossnes 2.-8. november
- ✕ Nyttårssamling på Fossnes 29. desember-1. januar

Sett av datoene allerede nå! Det er i vennesamfunnet. Nærmere opp-
nødvendig å prioritere samlingen om lysninger vil komme i bladet i god tid.
Guds ord: i enerom, i heimen og *Sekr.*

Innholdsfortegnelse – Lov og Evangelium, januar 2009

Flukt fra virkeligheten. Av Hans Erik Nissen	side 1
Arrangement i 2009	side 3
Siloas vann. Av Per Bergene Holm	side 4
Begynt er ikke endt. Av Gunnar Nilsson	side 5
Bryllupsdrakten. Barnestykke av Mia Hallesby	side 8
Kjære tviler. Av Mikkel Vigilius	side 9
Syndsbekjennelse. Av Ingar Gangås	side 16
Tankar om forkyninga. Av Ragnar Opstad	side 17
Møteoversikt	side 20

Siloas vann

Av Per Bergene Holm

I de siste årtiene har bølge på bølge skyllet over kristenheten – Toronto, Pensacola, Willow Creek, Lakeland osv.

En bølge reiser seg brått og slår inn med stor kraft, men så drar den utspilt sin rolle og dør hen, for så å bli avløst av en ny bølge. Det følger også et dragsug etter en bølge. På stranden drar den gjerne noe av sanden med seg utover igjen. Er det en elv som strømmer over, drar den med seg vegetasjon, vasker ut jordsmonnet og etterlater seg mer død enn liv. Mon det ikke er slik også med disse bølgene?

Fra Gihon-kilden i Jerusalem renner det vann til Siloa-dammen. Det er ingen brusende elv, men en sakte og stille strøm av vann. Om denne stadige og stille strømmen ikke kunne måle seg med de mektige og brusende flodene Eufkrat og Tigris, ga vannet liv til Jerusalem. Der hadde de nok til å livberge seg, der var alt de trengte, også i nødstider.

I Jes 8:6 taler Gud til dem som forakter Siloas vann som renner så stille. Det er Juda, med kong Akas i spissen, det tenkes på. Juda og Jerusalem var i nød, mektige fiender truet. Mot dette forkynner Gud sitt evige råd, løftet om jomfruen som

skal føde en sønn, Immanuel. Gud skal fullføre sitt råd, og det folk som setter sin lit til det, skal holde stand. Men det svarte ikke til tidens krav, syntes Akas. Han så hvilke mektige krefter som utfoldet seg hos dem som hadde tatt imot innflytelsen fra Assyria, og så var også hans håp vendt den veien. Da sier Gud at Assyria skal slå inn over landet som en flodbølge. Det skal ikke bli til liv, men til død.

Forakter vi også Siloas vann som renner så stille? Ordet om Guds evige råd, om Guds Sønn, jomfruens sønn, som led og døde for våre synder. Er det vårt håp, det vi setter vår lit til – den stadige understrøm og kilde i vårt liv? Eller forakter vi det og vender oss til de brusende og mektige bølger, og venter at der skal vi få noe som er langt mer kraftfullt?

Det menneskelig storslåtte blomstrer opp og ser til en tid herlig og flott ut, som blomsten på marken. Men det står bare en kort tid, så visner det og dør. Det har ikke varig liv i seg. Slik er det ikke med det som er født av Gud. Guds ord kan virke så uanselig og svakt, men det er ånd og liv. Og det som er virket av dette ord taper seg ikke, men lever og blir ved, for det er av uforgjengelig sæd. L&E

Beqynt er ikke endt

Av Gunnar Nilsson

Det er et stort under når et menneske blir frelst. Først skal det ledes til den sorg som er etter Guds sinn, i motsetning til den sorg som er etter verdens sinn og som ligger oss så nær for hånden. I verden er det sorg over at vi ikke lykkes som vi skal, eller om vi gjør det, vil vi helst leve hver dag i lyst og utsvevelser som den rike mannen og ha nok med det. En har nok med å forbedre sin stilling i denne verden og nyte livet, ha et rikt liv!

Fattig og fortapt

Men så skal Gud vise oss at vi er fattige, ikke fordi vi mislykkes i verden, men fordi vi er fortapte syndere som det ikke finnes noe godt hos. Han vil overbevise om at vi har gått oss vill, at vi lever for oss selv i synd, utukt, misunnelse og egenkjærlighet, selv om vi skulle være en stor filantrop (men-

neskevenn som gjennom uegennyttig virksomhet arbeider for å bedre menneskenes kår. *Red anm.*). Og ikke nok med det: Man frykter ikke Gud! Det er hovmodet som hersker, som er identisk med vantroen: Jeg frykter ikke Gud. Jeg har ikke tillit til Jesus, bare til meg selv. Så blir veien smal og porten trang, ja helt umulig å komme igjennom, og så får jeg stå der og tigge om nåde: «Jeg slipper deg ikke uten at du velsigner meg» (1Mos 32:26).

Frelsens under

Og så det forunderlige å oppleve at Gud gjør det som jeg ikke kunne. Han tar meg gjennom den porten som er så trang at det er lettere for en kamel å komme gjennom et nåløye enn for et menneske å komme igjennom den. Så fødes et nytt menneske. Satan mister en sjel. Han taper makten i dette menneskets liv. Ja det er virkelig stort når et menneske blir frelst, et stort under.

Størst å bli bevart

Tidligere tenkte jeg nok at bare menneskene kom til tro, så var alt vel, seieren var vunnet. Nå tenker jeg slettes ikke slik. Noen sier at det er stort når et menneske blir frelst, men at det er like stort når det blir bevart. Jeg vil si at det er enda større å bli bevart.

Satans listige angrep

Porten inn til Guds rike er virkelig trang, og djevelen ønsker å ta tilbake

Bli med på Bibelhelg!

som arrangeres av Bibelskolen på Fossnes 6.-8. februar 2008

Taler: Karl Riis (DK)

Påmelding innen 2. febr. til Sara og André Heian, 3160 Stokke, tlf. 33 36 17 75 / mob. 411 01 223 / e-post: sara@heian.se

Program/priser fås ved henv.: tlf. 33 36 17 70 / e-post: bibelskolen@nll.no

*Stå fast, min sjel, stå fast
i Herrens kriger!
Tenk hvilken skam og last,
om Gud du sviker!
Tenk hvilken skjendig ting
først Gud å kjenne,
og siden seg omkring
til verden vende!*

*Begynt er ikke endt,
det må du vite!
Du som har Jesus kjent,
bli ved å stride!
Alt hva ditt hjerte vil
fra himlen vende,
skal overvinnnes til
din tid tar ende.*

*Gud være lov og pris,
ja, ham alene,
som lot oss paradiset
så dyrt fortjene!
Vår Jesu kamp og strid
til æreminne.
Vi vil vår korte tid
stå fast og vinne.*

Hans Adolph Brorson, Sb 470:1-2+6

det han har mistet. Han kan vente lenge, men han vil etter hvert prøve å live opp igjen de interessene som tok for mye tid, han vil gjerne vekke syndelysten på nytt, i alle dens former. Litt etter litt vil han forsøke å ta byttet tilbake, vende sinnet mot jorden, og dens jag. Han vil få oss til å vokse oppover, men i Guds rike vokser alt nedover. Og da blir det kanskje enda trangere, for selv om en ble frelst som et fortapt menneske, er det mye synd og mye hovmod som man ikke har sett som skal åpenbares underveis. Da blir det spørsmål om en er villig til å innse det, eller om man gjør som Herodes da døperen Johannes pekte på hans synd; nemlig å kaste ham i fengsel.

For dem som er redelige, og perfektjonistene, vil det gjerne være slik at de også vil ha en ordentlig kristendom, bli skikkelige kristne, slik at de kan være stolte over sitt kristenliv, akkurat som de er i det jordiske. Men så begynner lyset å skinne på hjertet og livet, som slett ikke er som det skulle. Det viser seg at alt er mislykket. Vil jeg da bøye meg, slik at jeg blir mindre og Jesus

større, eller setter jeg Johannes i fengsel? Lar jeg meg dømme, og oppreise igjen? Det er å leve av nåde. Mange synes at dommen er for tung, orker ikke leve med den. Skulle jeg ikke heller leve med nåde over mitt liv istedenfor bare dom? Men lar jeg meg ikke dømme, blir snart nåden så liten, og da vil mørket senke seg over det nye livet.

Søvn og kulde

Vi lever i endetiden. Daglig oppfylles tidens tegn for våre øyne. Spesielt ser vi hvordan utviklingen går i menneskeheten. Vi vet hvordan Jesus beskriver de ti jomfruene – alle sov. Det er endetiden. Kjærligheten skal bli kald hos de fleste. Det er en tragisk utvikling, og det går så rasende fort. «Kjærligheten skjuler en mengde synder». Det er ikke det at man ikke ser sine synder, for det kan man godt gjøre, men man tenker at kjærligheten skjuler dem. En mann og en kvinne som elsker hverandre, kan se feil hos den andre, men det gjør ikke noe så lenge kjærligheten er så stor at den bærer over og tilgir. I vår tid blir nestens

feil så store. Jeg blir fornærmet over ham. Det vokser opp en uvilje mot andre, kjærligheten blir fraværende. Det er et endetidstegn! Vi lever i endens tid. Visstnok har det vært slik før også, men aldri i så stort omfang som i dag. Man vil ikke ta imot rettledning. Hver og en blir salig i sin tro. Jeg kan ha like rett som du. Det er tidens løsen.

Villfarelsens ånd

Kjærlighet til sannheten er borte. Sannheten er Guds ord. «Derfor sender Gud dem kraftig villfarelse, så de tror løgnen, for at de skal bli dømt, alle de som ikke har trodd sannheten, men hadde sitt behag i urettferdigheten» (2Tes 2:11-12).

Så kan man høre fra dem som til og med lever med en kristen bekjennelse, og som tror på et evig helvete, når synden har våknet i dem på nytt og har fått makten tilbake slik at de *må* gjøre slik de selv vil: «Skal jeg komme til helvete, må det bare bli slik». En kan tenke at det kan da ikke bli verre for meg enn for alle de andre. Jo, det kan det! Jeg tror at der er det verre for meg enn for noen annen! Nettopp det er helvetet, for alle som kommer dit. For der er det bare mørke. Der finnes ingen godhet. Der finnes ingen Gud.

Antikrists forførelse

Foran oss har vi den store forførelsen under antikrist. Hans ånd kjenner vi allerede i den falske teologi som florerer både som liberalteologi og bekjennelsestro teologi. Akt deg så du ikke i den tiden tynges ned av alle

livets gjøremål! For da kommer den dagen som en snare. Dette er nemlig ikke den minste faren. Dagliglivets mange gjøremål, arbeid, fritidsinteresser og alt som hører denne jorden til, som i og for seg ikke trenger å være noe galt, kan så lett ta den plassen Guds rike skulle ha. Vi ser i dag hvordan det blir mindre og mindre tid til å gå på møter. Verdens barn kan oppholde seg foran TV eller data i tre-fire timer hver kveld. Guds folk har vondt for å avsette to timer hver kveld for å høre Guds ord, om det så bare er for to uker. Hva er viktig? De sov alle!

Seier for Guds barn

Paulus jubler med tanke på døden. «Jeg har stridd den gode strid, fullendt løpet, bevart troen» (2Tim 4:7). Ikke en gang for den store apostelen var det selvsagt at han skulle bevare troen.

Jesus sier til sine barn, når de ser på alt det vanskelige i den siste tid: «Men når dette begynner å skje, da rett dere opp og løft hodet! For deres forløsning stunder til» (Luk 21:28).

Jesus skal komme og hente sine venner til seg. Bibelen sier: «For Herren skal selv komme ned fra himmelen med et bydende rop, med overengels røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først oppstå. Deretter skal vi som lever, som er blitt tilbake, sammen med dem rykkes opp i skyer, opp i luften, for å møte Herren. Og så skal vi for alltid være sammen med Herren. Trøst da hverandre med disse ord» (1Tes 4:16-18). Amen!

Oversettelse og undertitler: I.G.

Bryllupsdrakten

Barnestykke av Mia Hallesby

Når du er blitt buden bort, tenker du: Hva skal jeg ha på meg?

Vi vil alle være fine når vi skal bort. Og jeg vil ikke snakke om når vi skal i bryllup. Stasklærne er ofte ikke gode nok. Vi må ha helt nye.

I det landet Jesus bodde, kan du tro det var en underlig skikk. Når fyrster og andre stormenn ba folk til bryllup, forærte de gjestene sine de klærne de skulle ha på seg. Alle som sa ja til innbydelsen, fikk en fin, ny kledning.

Tenk du, å få nye klær uten å betale en øre.

Du har hørt at Gud innbyr oss til bryllup i sitt rike. Og vet du hva han også gjør? Til alle som tar imot innbydelsen, gir han en drakt.

Nå tenker du sikkert på klær av fint stoff, silke eller fløyel. Og du blir kan-

skje skuffet når jeg sier at det ikke er en drakt av tøy jeg mener. Den er nok finere og herligere enn noen klær her på jorden.

Vi kan kalle den *frelsens drakt*.

Jesus led og døde på korset for å frelse oss. Derfor har alle som har Jesus som sin frelser, også tatt imot frelsens drakt. Alle som har sagt *ja* til innbydelsen fra Gud, har fått den.

Men nå er det noen som er misfornøyd med denne drakten. De vil lage seg klær selv som de synes passer bedre.

Det er mange barn som tenker: Er jeg bare snill og gjør som far og mor sier, blir jeg frelst og kommer med i den store festen i himmelen. De synes de fortjener å komme til himmelen fordi de er snille og gode. De har ingen bruk for Jesus da.

Det er riktig at du skal være snill og lydig. Men det er ikke *fordi* du er snill og lydig du får frelsens drakt. Den får du bare for hva Jesus har gjort for deg.

Jeg kan gjerne si det slik: Jesus kjøpte den til deg med sitt blod. Og bare når du har den drakten på, kan du være Guds barn her på jorden og bli med i den store festen i himmelen.

«Men alle dem som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn» (Joh 1:12).

«Deretter så jeg – og se: En stor skare som ingen kunne telle, av alle folkeslag og stammer og folk og tungemål. De stod for tronen og for Lammet, kledd i lange hvite kjortler, og med palmegrener i sine hender. Og de ropte med høy røst og sa: Frelsen tilhører vår Gud, han som sitter på tronen, og Lammet.»

Åp 7:9-10

*Fra «Barne-andakter»,
Indremisjonsforlaget, 1946*

Kjære tviler

Av Mikkel Vigilius

Takk for ditt brev! Det gleder meg at du skrev. Det krever overvinnelse å betro seg til en annen i din situasjon. Når man opplever tvil om man virkelig er kristen, er det ikke enkelt å tale om det. Særlig ikke når ens omgivelser synes å ta for gitt at alt er godt. Man kan frykte reaksjonen, og det er nærliggende å tenke at hvis man først setter ord på hvordan man har det, har man også felt dommen over seg selv.

Du skriver om grunnen til din tvil. At du ikke føler noen egentlig levende tro. Du opplever aller mest kristendommen som en lang rekke bud og krav du skal leve opp til. Det er tungt og slitsomt, og du makter det dårlig. Dine bønner er tvungne, din bibellesing gir deg svært lite, og du frykter for å bli spurt om et vitnesbyrd, for du har ikke noe på hjertet. Når du likevel prøver å si noe, oppleves det som sand i munnen. Du føler deg som en hykler. En glad kristen i det ytre, men innvendig en hedning. Utad troende og levende, men innvendig tvilende og åndelig død.

Du skriver at du opplevde det annerledes tidligere. I mange år gikk det fint med kristenlivet. Du opplevde det positivt og gledelig å tro på Gud. Det var lett for deg å be og lett å vitne for andre, og du var overbevist om at du var frelst. Det virket som en umulig tanke at du ikke skulle være det. Men gjennom det siste året har uroen vokst

frem og frykten for at du kanskje i virkeligheten slett ikke er frelst.

Det grunnleggende problemet

Kanskje vil det overraske deg, men når jeg leser ditt brev, kan jeg ikke la være å tenke at her er det en som Gud arbeider med!

Gud er god og vil deg alt godt! I sin kjærlighet til deg har han et bestemt mål for øye med deg: At du kunne tre frem med frimodighet på dommens dag, fordi du vet du er frelst! «I dette er kjærligheten blitt fullkommen i oss: at vi har frimodighet på dommens dag» (1Joh 4:17).

Det er dette mål Gud vil føre deg frem til. I alt det han sier til deg, og i alt det han gjør med deg, har han dette ene for øye: At du må bli en glad, frimodig og frelsesviss kristen både i livet, døden og dommen!

Men Gud fører deg på en underlig vei frem til dette målet og forbi noen overraskende mellomstasjoner. En av mellomstasjonene heter din egen kristendoms sammenbrudd.

Dette har vi utrolig vanskelig for å forstå. Fra vår synsvinkel virker det ubegripelig, men ikke fra Guds. Han ser langt bedre enn oss hva som er vårt egentlige problem i forhold til troen og vissheten om frelse.

Hva er den største hindring for din frelsesvisshet? Undres på om ikke din første tanke går i retning av alt det du

mangler: En følbar tro, sann glede i kristenlivet, lyst til å vitne, en rik erfaring av Guds nærhet og av bibelens kraft osv. Hvis du bare kunne få dette, ville du ha sann og varig visshet om frelse, tenker du! Men er det sant?

Gud ser klarere enn vi gjør. Han ser at ditt problem dyppest sett ikke er alt det du mangler, men snarere alt det du fortsatt *har*. At du stadig har forhåpning til deg selv. At du stadig har tro på at hvis du bare kunne få satt stumpene

Det fjerde buds velsignelse

«Da George Washington, USAs store president, var 13 år, ville han som så mange andre unge gutter reise til sjøs og bli sjøoffiser. Hans mor var sterkt imot det, men hun ville ikke nekte ham sitt samtykke. Helst så hun at han ble hjemme.

Han hadde allerede fått plass som kadett på et skip, og dagen for avreisen var kommet. Kofferten var båret ut da George gikk inn til sin mor for å ta avskjed. Han fant henne gråtende. Det var nok for ham. Han gav beskjed om at kofferten skulle bæres inn igjen. Han ville ikke knuse sin mors hjerte ved sin egenrådighet.

Da moren fikk vite det, sa hun: «Gud har lovt å velsigne dem som hedrer sine foreldre, og han skal sikkert lønne deg for det du har gjort».

At det gikk i oppfyllelse, vet vi alle.» Mia Hallesby

sammen igjen, kunne du få visshet om frelse. På grunnlag av ditt kristenliv!

Et farlig bedrag

På dommens dag vil ikke noe av ditt eget bestå for Gud, enten det er din varme tro, ditt gode vitnesbyrd, din sterke bønn eller din kristelige glede. Alt ditt eget er berørt av hjertets synd og forderv. Det vil bli klart på dommens dag. Da skal du måles i forhold til Guds lovs fullstendige krav, og da styrter hele din egen kristendom i grus. «Alt det beste jeg formår, ei til lovens krav forslår».

Men Gud er god. Han ønsker ikke å se deg tre frem på dommens dag i tillit til din egen kristendom. Han vil at du skal bli frelst på dommens dag! Nettopp derfor vil han bryte ned din tro på din egen kristendom nå, mens det er tid!

Lovens gode gjerning

Når Gud vil bryte ned vår åndelige selvtilitt og selvsikkerhet, bruker han sin lov. Gud har mer enn ett formål med sin lov. Men avsløringen av vår kristendoms forderv og fallitt er det mest avgjørende i forhold til frelsen.

«Vi vet at alt det loven sier, taler den til dem som er under loven, for at hver munn skal lukkes og hele verden bli skyldig overfor Gud» (Rom 3:19).

Du har kanskje hørt det før, men du har bruk for å høre det igjen, for det strir i høyeste grad mot vår naturlige menneskelige tankegang, og vi har så ufattelig vanskelig for å begripe at disse ord virkelig handler om oss og

om det vi opplever i vårt kristenliv. Men det gjør de.

I dette verset ser du hva Gud har fore med deg akkurat der hvor du er nå! Hans mål og hensikt med deg er ikke å gjøre deg så from og god at du kan tre frem for ham på dommens dag som du er! Hans mål er det motsatte! Å vise deg at du aldri noensinne vil kunne tre frem for ham som du er!

Uansett hvor lenge du lever, uansett hvor mye du helliggjøres, hvor mange gode vitnesbyrd du holder, og hvor mange bønner du ber, når du frem til dommens dag med tomme hender! For Gud forblir du i deg selv en 100 prosent fortapt synder fra din første til din siste dag. Det er sannheten om deg og meg og hvert eneste menneske på denne jord. Her er det ingen forskjell!

«For det er ingen forskjell, alle har syndet og står uten ære for Gud» (Rom 3:22b-23).

Det er en barsk sannhet, men kan du ikke ane at nettopp i denne sannheten ligger ansatsen til evangeliets dype og rike frihet? Det er ingen forskjell!

Du ser på andre kristne og opplever at du kommer til kort. Du har ikke deres tro, glede, overbevisning osv. Men i Guds øyne ser det annerledes ut. Her er det ingen forskjell! Dere er i Guds øyne akkurat like syndige og fortapte alle sammen. Ingen av dere har noe å bidra med til deres frelse, og dere får det heller aldri! Skal dere frelles, må det bli ved Jesus alene! Jorden omkring korset er plan og flat. Her samler all takk og glede seg omkring

«Den derimot som ikke har gjerninger, men tror på ham som rettferdiggjør den ugudelige, han får sin tro tilregnet som rettferdighet.»

Rom 4:5

«Mange kristne tror krampaktig på sin egen tro, i stedet for på Kristus i Ordet. Deres egen vellykkethet som troende skal gjøre dem rettferdige for Gud. Da er troen blitt til en gjerning, dypst sett bare en annen form for egenrettferdighet. Til og med i tollerene kan en fariseer gjemme seg. Mange som ikke ville våge å tre fram for Gud med en pakke av gode gjerninger, ville likevel gjerne bære fram for ham hvor vellykket de har vært som sønderknuste, kjempende, sterkt troende og med et virkelig saligstemt hjerte. På denne måten blir da troen hele tiden noe ganske annet enn den utstrakte tiggerhånden, som bare tar imot Kristi uendelige gave!»

Max Frommel

én eneste: Ham som henger på korset, alle synderes venn og frelser!

Du ser tilbake på ditt tidligere liv som kristen og opplever at du ikke lenger har den samme tro og glød og iver som du hadde en gang. Du tenker at den gang kunne du ha sann visshet om frelse, men ikke nå. For nå er alt smuldret for deg. Nå råder tvilen og usikkerheten og skuffelsen over deg selv. Men i Guds øyne tar det seg annerledes ut. For ham er det ingen forskjell! Tenk over det! →

«Bot betyr ikke bare å bli frommere når det gjelder det ytre liv, men å sette sin lit til Guds godhet i Kristus og tro på syndenes forlatelse. Slike syndere vil Kristus ta imot. Han tar gjerne også imot de andre, de vil bare ikke ha ham. Derfor må han la dem fare. Fordi de ikke vil la seg finne, får de bli i sin villfarelse så lenge de vil og se hvordan det endelige utfall bli».

Martin Luther

I Guds øyne er du hver dag og hvert øyeblikk like syndig og fortapt i deg selv. Det du opplever som opp- og nedturer i ditt kristenliv, ser annerledes ut i Guds perspektiv. Her fremtrer det nærmest som stigninger og fall i ditt eget selvbedrag. Til enhver tid befinner du deg i Guds øyne på nullpunktet – i deg selv. Det er dette Gud viser deg ved sin lov.

*Min bedre eller verre stund
er like ens for deg,
for hver en stund jeg syndig er.
O Gud, se ei på meg!*

(C. O. Rosenius)

«Syndens sum er konstant», sa de gamle. Vi opplever at synden ytrer seg på forskjellige måter i kristenlivet. Noen ganger ytrer den seg i hovmod og selvsikkerhet, andre ganger i tvil og vantro. Men syndens samlede sum er konstant. Til enhver tid er vi i oss selv nøyaktig like hjelpeløse, syndige og fortapte.

Nettopp dette vil Gud vise oss, for det er bare på denne måten at vi kan bli løst fra oss selv og vår kristendom og bli knyttet til Jesus alene som vår fullkomne og uforanderlige frelsesgrunn!

Men vi stritter imot! For det ligger i vår natur å holde fast ved våre egne frelsesgrunner og verne oss mot lovens dom. Derfor kan Gud bli nødt til å rive alle våre falske frelsesgrunner fra oss med hard hånd og la vår kristendom gå helt i stykker, så troen smuldrer, bønnelivet går i oppløsning, bibellesingen blir intetsigende og vitnesbyrdet dør ut. Alt det vi trodde gjorde oss til gode kristne tar Gud fra oss, for han vil nå sitt gode mål med oss!

«Kan du ikke holdes ydmyk på annen måte, slipper Gud en djevel løs på deg, lar deg komme ut for store fristelser, ja, lar deg falle i synd og bli rent til skamme. Med det er det mindre tapt, enn hvis du ble værende i hovmod, for da ville alt være tapt» (Rosenius).

Guds mål er å løse oss fra oss selv, for bare på den måten kan vi bli knyttet til frelsen i Jesus alene.

En sikker frelsesgrunn i Jesus

Hva er det verste som kan skje for deg i din nåværende situasjon? Hvis jeg skal være ærlig, tror jeg det verste som kunne skje for deg nå, var at du fikk det bedre! At du fikk din gamle tro tilbake, den gamle bønneiver, den gamle vitneglede, uten at du hadde lært å bygge din frelse på Jesus alene!

Så var du jo like langt! Så kunne du glede deg en tid over at det nå gikk

godt igjen. Så kunne du igjen trøste deg til din egen kristendom og arbeide på å holde et høyt nivå av tro, iver og glød. Men når så alt ramlet sammen igjen, ville du være tilbake i mørket.

Gud er god. Han vil hjelpe deg til å bygge din tro og visshet på en frelsesgrunn utenfor deg selv. En frelsesgrunn som er uforanderlig i livet, døden og i dommen. En frelsesgrunn som heter Jesus, og som gjelder for deg nøyaktig som du er og har det nå!

Det er dette Gud har for øye i alt hva han gjør med deg og sier til deg: Å vende ditt blikk mot Jesus, så du ser den frelse som én gang for alle er fullbrakt i ham.

Jesus har én gang for alle oppfylt alle Guds bud og krav for deg. Det liv du skulle leve, det har han én gang for alle levd for deg! Du kan se på hele Jesu liv, alle hans gjerninger og ord fra hans fødsel til hans himmelfart, og vite at dette liv gjelder som ditt liv overfor Gud. Og det gjør det virkelig! Det står ikke så mye som ett bud eller krav tilbake som du må oppfylle. Alt er oppfylt av Jesus – for deg (Rom 10:4 og Gal 4:4-5).

«I mitt forhold til Gud vil jeg ikke vite av verken ett eller ti bud, for alle bud er oppfylt for meg av min Herre Kristus» (Martin Luther).

Jesus har én gang for alle påtatt seg og sonet all din synd. Når det står at Jesus er det Guds Lam som bærer verdens synd, må du vite at all din synd er med der (Joh 1:29). Den er tatt fra deg og lagt på ham. Fortidens, nåtidens og

fremtidens synder. Både de store og de små, tankesynder og handlingssynder, bevisste og ubevisste, dem du har glemt, og dem du verken kan glemme eller kan tilgi deg selv, de er tatt fra deg og lagt på Jesus. De ble hans synder, og han ble straffet for dem for at du skulle få fred (Jes 53:5).

Dette er Jesu frelsesgjerning for deg. Den ble fullbrakt lenge før du ble født – helt uavhengig av deg (Rom 5:1-11). Og det befriende er at den står ved makt til enhver tid helt uavhengig av deg. Alltid gjelder det nøyaktig like mye at Jesus har oppfylt hele Guds lov for deg og har sonet all din synd. Det er dette som frelser deg!

Hvordan har du det med Gud? Det spørsmålet får du ikke besvart ved å se innover i deg selv, mot din kristendom og ditt hjerte. Du får det bare besvart ved å se oppover – mot himmelen. Der oppe står Jesus for Guds ansikt og fremholder til enhver tid en fullstendig lovoppfyllelse og en fullkommen soning for deg. Dette ser Gud, og det er grunnlaget for din frelse – alltid og helt uforanderlig! Uansett hvilke forandringer og omslag du opplever hos deg selv. Denne frelse endres aldri!

*Vel skifter sol og skyer
i hjertet ofte om.*

*Snart Ordet meg fornyer,
snart kald jeg er og tom.*

Men jeg har lært betrakte:

Hos Gud det skifter ei!

Jeg har nå lært forakte

mitt hjertes ja og nei. (Rosenius)

→

Hvordan har du det, tro, når ditt navn ropes opp, og du skal inn og møte Gud? Det er umulig å vite. Kanskje har du den verste dagen i ditt kristenliv – uten noen følbar tro, kjærlighet eller glede og uten noen evne til å be en bønn.

Evangeliet er at dette er uten betydning for din frelse! Din frelsesgrunn er utenfor deg selv – i Jesus alene! Du frelses ved ham uansett hvordan du selv har det! På dette grunnlag kan du trede frem med frimodighet på dommens dag!

*Min frelsesgrunn er ikke
min tro, min kjærlighet,
omvendelse og bønner,
ei livets hellighet.
Nei, grunnvollen er Kristus,
Guds Sønn, urokkelig.
Og andre grunner frelser ei,
det har jeg skriftelig.*
(A. Thompson)

Troen på Jesus innebærer ikke at du mister ønsket om å bli from, god og hellig. Tvert imot vekker troen nettopp denne trang og lengsel hos deg. Men Gud vil lære deg å skjelne mellom din egen hellighet og kristendom, som intet teller i forhold til din frelse, og Kristus, som alene avgjør ditt forhold til Gud og den evige salighet!

«Jeg ville så inderlig gjerne at min kristendom skulle være fullkommen, og jeg har bedt Gud mer om det enn om noe annet. Men gjelder det min salighet, sier jeg slik: Jeg vil ikke vite av noen annen rettferdighet enn min

Herre Kristus. Holder ikke min kristendom mål, holder min Herre Kristus!» (Rosenius).

Å se til det rette sted

Hva er ditt problem i din nåværende situasjon? Jeg tror det kan sammenfattes på en enkel måte: Du ser til feil sted.

Du ser på deg selv og du kretser om deg selv, og du tror det er veldig viktig for Gud hvordan du føler og har det med deg selv, din tro og ditt kristenliv. Men i virkeligheten er det bare én ting som for alvor er viktig for Gud. Det er hva Jesus har gjort for deg. Det er dette ene Gud er opptatt av og ser på. Han ønsker å vende din oppmerksomhet mot én ting: evangeliet om Jesu fullbrakte frelsesgjerning én gang for alle!

*Du ser på deg selv
og på alt som er galt,
og dermed du glemmer
hva Herren har talt.
Da han for deg døde,
han sonet for alt,
og Ordet forkynner:
Din gjeld er betalt!*
(M. Orheim)

Gud venter ikke på noe fra deg, slik du er tilbøyelig til å tenke. Du ser fremover og venter på at det på et tidspunkt skal bli bedre med deg. Når bare du når frem til å tro bedre, oppleve mer glede i kristenlivet og be mer varmt, vil du kunne komme til Gud og finne frelsesvisshet, tenker du. Men Gud forteller deg noe annet: All ventetid er

forbi! Det er tid for å takke og glede seg her og nå! For frelsen er allerede vunnet for enhver synder og dermed også for deg, uansett hvordan du føler deg og har det! Din frelse er i Jesus, og Gud er tilfreds med ham!

«Han er vår fred!», sier Paulus, om Jesus i Ef 2:14. Enklere kan det ikke sies. Vi har ikke vår fred i vårt eget hjerte. Vår fred er i himmelen, hvor Jesus er! Han er den samme i går og i dag og til evig tid (Heb 13:8).

Vi ser ikke alltid Jesus like klart, men det er heller ikke det viktigste. Det viktigste er at Gud ser ham, og det gjør han! Alltid står Jesus som vår stedfortreder og frelser for Gud i himmelen. Det er ikke alltid like stort for oss hva Jesus er og har gjort for oss. Det er heller ikke det avgjørende. Det avgjørende er at det alltid er stort for Gud, og det er det!

«Hvis du har en rett tro på at Kristus er din Frelser, ser du straks at du har en nådig Gud. For troen leder deg og åpner Guds hjerte og vilje for deg slik at du bare ser overveldende nåde og kjærlighet. Det er å skue Gud rett, å se i troen hans faderlige og gode hjerte som er uten vrede og unåde. For den som ser ham som en vred Gud, ser ham ikke rett, men har et forheng eller dekke, ja, en tykk tåke, trukket for ansiktet.» Martin Luther

*Ved blodet er nå
all min synd avtvettet,
ved blodet er meg
barnekår opprettet.
Det renser stadig,
alltid er det stort,
for Gud, hva Frelseren
for meg har gjort!*
(Ukjent forfatter)

Hva vil det si å tro på Jesus? Det kan uttrykkes på flere måter. Men i all enkelhet kan troen beskrives som en finger som peker bort fra meg selv mot Jesus med denne enkle bønn til Gud:

*Se ei på meg, se på din Sønn,
se på din nådepakt,
og lær du meg å se meg ren
i Sønnens bryllupsdrakt.
Han er min fred, min salighet.
Mitt alt jeg har i ham.
Se ei på meg, se på din Sønn,
som dekker all min skam.*
(Rosenius)

Så handler det slett ikke om deg mer, men om Jesus. Du er frelst, ved ham. Hans blod renser deg for all synd, og du er kledd i hans rettferdighet. Det er virkeligheten, slik Gud ser den. Her og nå! Gud ser på deg med fryd og glede til enhver tid, for Jesu skyld! Må Gud selv bevare deg i denne frimodige og rike tro på Jesus igjennom hele livet, i døden og i dommen!

*Fra tidsskriftet «Bibelsk Tro», 1/2005
Oversettelse fra dansk ved Terje Altin*

Syndsbejennelse

Av Ingar Gangås

Er det riktig og nødvendig med syndsbejennelse for mennesker?

Den synd som skal bejennes for mennesker, er bare den som *angår* mennesker, når Gud minner deg om å gjøre opp med et annet menneske. Det kan også tenkes situasjoner der synden må bejennes for de eldste eller for menigheten. Sjelefienden vil nok prøve å hindre deg i å gjøre det. Da må du ikke høre på ham, men heller be om råd fra en sjelesørger. I noen tilfelle vil det være rett å la være å bejenne synd offentlig, for eksempel der andre kommer i fare eller blir direkte skadelidende som følge av din bejennelse. Søk da også råd hos en skriftebror. Andre strever med å bejenne *alle* tenkelige og utenkelige synder, på krampaktig vis. Disse trenger også hjelp.

Det finnes oppriktige sjeler som ikke får hvile i at synden er oppgjort, glemmt og tilgitt hos Gud. De bejenner den samme synd om igjen og om igjen. Men det heter ikke: Dersom du bejenner *nok*, skal du få tilgivelse. Bejennelsen er ikke et vilkår for frelsen. Den kommer som en frukt. Botferdige syndere må få høre ordet om forlikelsen, at Jesus har tatt straffen for *alle* deres synder.

Beretningen om Sakkeus viser oss at da han kom til troen, fulgte bejennelsen etterpå. Han tok imot Jesus med glede. Deretter bejente han at

han at han ville gi halvdelen av det han eide til de fattige, og at han ville gi firedobbelt tilbake til dem som han hadde presset penger ut av (Luk 19:2-9, sml. 2Mos 22:9). Et sant møte med Jesus fører alltid til et nytt liv.

Lukasevangeliet 23:40-43 forteller om røveren på korset. Han fikk ikke anledning til å gjøre opp for seg overfor mennesker, men vi merker syndsbejennelsen når han sier: «...og vi med rette, for vi får det vi fortjener etter våre gjerninger. Men han (Jesus) har ikke gjort noe galt».

Det er farlig å skjule synd. Salme 32:3-4 beskriver Davids situasjon før han bejente (etter fallet med Batseba og drapet på Urias). «Da jeg tidde ble mine ben borttært, idet jeg stønnet hele dagen. For dag og natt lå din hånd tungt på meg. Min livssaft svant som i sommerens tørke».

Det kunne ført til frafall. Men David bøyde seg og innrømmet det han hadde gjort: «Jeg bejente min synd for deg og skjulte ikke min skyld. Jeg sa: Jeg vil bejenne mine misgjerninger for Herren! – Og du tok bort min syndeskyld. Sela» (Sal 32:5). Glem ikke at all synd er synd mot *Gud!*

Gjør som David! Innrøm din skyld. Skjul ikke noe. Ta så imot syndenes forlatelse. Bare da blir du fri i din samvittighet.

Tankar om forkynninga

Av Ragnar Opstad

Ein forkynnar må tala det Guds ord som han får å gå med, uavhengig av om tilhøyrarane likar det eller ikkje.

Forkynninga sist i 1950-åra og utover

Det som serprega ein del av forkynninga på den tida, var at ho var ransakande, «dødande» og frigjerande. Det var åndsmakt i bodskapen, og eg hugsar eg vart fråteken mi eiga rettferd og det som Herren hadde verka i livet mitt, og som eg nok meir og mindre sette mi lit til. Og så fekk eg flytta over og kvila i det som var fullført på Golgata.

Eg foraktar ikkje «den ringe begynnelses dag» (Sak 4:10). Nei, Herren stelte med meg omtrent som han gjorde med den blinde, han som han tok ved handa og leidde utafor landsbyen, spytta i augo hans og la hendene på han og spurde: «Ser du noko? Han såg opp og sa: Eg ser menneske, for eg ser noko som liknar tre gå ikring. Så la Jesus hendene sine på augo hans att. Då såg mannen klart. Han var lækt og kunne sjå alt tydeleg» (Mar 8:23-25).

«Vi skal være beredt for dommedag og håpe på den med glede fordi den forløser oss fra syndene, døden og helvetet.» Martin Luther

Altså etter to behandlingar kunne han sjå klart. Eg kan ikkje seia dag eller time då eg gjekk over frå døden til livet, men eg kan seia med den blindfødde: «Eitt veit eg: at eg som var blind, ser no!» (Joh 9:25).

Ransakande forkynning

Er det rett å forkynna slik at både frelste og ufrelste kjem i nød? Til det er å seia at når Guds ord vert forkynt i Ånd og sanning, er Ordet i seg sjølv lov og evangelium, til dom og frelse. Så er det ikkje predikanten, men Den Heilage Ande som deler ut etter kva den enkelte treng til. Såleis kan den same talen bli til trøyst for éin, men til dom for ein annan. Det er betre å få sin dom her medan det er nådetid, enn på dommedag. Vi ser fleire gonger at Jesus slett ikkje var redd for å uroa læresveinane sine. Då dei var samla skjærtorsdag, sa Jesus: «Ein av dykk kjem til å svika meg». Dette vart til ransaking for alle, sjølv om det berre galdt den eine. Likevel, når vi ser deira svikt denne natta, hadde dei all grunn til å frykta. Og vi er vel ikkje betre enn dei?

Frå bladet «Bibelsk Tro», 5/2006, tek eg med litt av stykket «Strategiarbeid – en sjelevinner før og nå» av Odd Eivind Stensland:

«Herren har et mål med ditt liv, at du skal bli frelst. Det er det alt dreier seg om i tilværelsen, at du lærer

«De rette kristne skulle ikke frykte for døden, men lengte etter den av hele sitt hjerte. For så lenge de lever i denne jammerdal, har de lite fred og ro. Dessuten lar heller ikke djevelen dem i fred, men holder syndene foran øynene på dem, forstørrer syndene og inngir dem giftige onde tanker slik at de blir triste og tungsindige og frykter for døden og Guds dom. De blir aldri kvitt denne nøden så lenge dette liv varer. Men på den siste dag skal alt dette ta slutt, og de vil bli forløst fra alt ondt.»

Martin Luther

Herren å kjenne og kan gå ut av dette livet som et frelst menneske og få det evige livet.

Det må være fryktelig å være blant dem Herren skal si til på dommens dag: 'Gå bort fra meg, dere som er forbannet, til den evige ild, som er beredt for djevelen og hans engler' (Mat 25:41). Den som går fortapt, må være hos djevelen gjennom alle tider, og du må også dele hans straff i all evighet.

Hvordan er fortapelsen? Den blir beskrevet som ildsjøen (Åp 19:20; 20:14-15).

Ildsjøen er et pinested. De fortapte kommer dit legemlig fordi de er oppstått fra de døde, og de har kropp (Mat 10:28). De lider ikke bare åndelig, men legemlig.

Spørsmålet til deg er: Er du redd for å gå fortapt?

Det er dette budskapet som må lyde blant folk. (...) Hvis du ikke omvender deg, går du fortapt. Dette er realiteten. Vi skal ikke si at hvis du ikke omvender deg til Jesus, kommer du til å gå fortapt. Saken er den at du *er* fortapt der du sitter. Derfor er det kun ett sted du må vende deg for at ditt forhold til Gud kan bli endret, og det er til Jesus. (...) Er det noe vi ikke skal forutsette, er det å si at de 5–6 menneskene som kommer til møtet, har det rett med Gud. Så sier du: Jeg kjenner de menneskene, de er troende. Ja, du kjenner dem. Men kjenner du deres hjerter? Nei! Jeg har selv flere ganger hatt møter for små flokker, hvor en skulle tro alle som samlet seg var troende. Så kommer jeg hjem til stedet der jeg skal bo, og jeg får vite at hun har vi ikke sett her. Hun regner seg ikke som en troende.

Men om de var troende alle sammen, hva så? Skulle ikke de høre Guds ord forkynt for sin sjel?» Så langt Stensland.

Synda er alvorleg

Vi er no komne inn i ei fråfallstid både åndeleg og sosialt, og vi vert alle påverka av dei åndsmaktene som herjar landet vårt.

Det er ei alvorleg sanning at djevelen også har ein alliert i vårt eige gudfiendtlige kjøt. Er det då rart at det vert kamp for å berga sjela vår? Eller tek vi det med stor ro? Det er kanskje ikkje så farleg kva vi matar sjela med? Det er vel ikkje så farleg med ei lita synd? Det er så farleg at den som ikkje

vil skilja seg frå ei bevisst synd, går fortapt!

Forkynninga og åndssituasjonen

Det var stor skilnad på Hans Nielsen Hauge og Carl Olof Rosenius si forkynning. Det hadde mellom anna å gjera med åndssituasjonen i folket på den tida dei steig fram. Så utrusta Herren dei med sine nådegåver til den gjerning dei skulle fylla.

Slik ser vi og at profetane i Den gamle pakta stod fram med sin bodskap rett inn i folket sin situasjon, som vel oftast var inn i folket sitt fråfall.

Syndserkjenning

Når profeten Daniel bad som han gjorde: «Vi har synda og bore oss ille åt. (...) Vi har vike av frå boda dine» (Dan 9:5), var det ikkje berre for å stilla seg solidarisk med folket. Nei, han var sjølv råma av Guds lov og stod skuldig for Gud.

Skileir

på Åreeld Leirsted, Hermanstølen i Valdres, 19.-22. februar 2009

Talere: Ingar Gangås m.fl.

Ledere: Tollef Fjære, Asbjørn Fossli og Reidar Heian

Program tilsendes

Påmelding til:

Ingeborg Gangås, tlf. 957 07 893

ingeborg_g86@hotmail.com

Reidar Heian, tlf. 33 44 14 19 /

414 95 526

reidunar_heian@hotmail.com

Frist: 9. februar

«Synden har bare to steder å være. Enten er den hos deg og henger om halsen på deg, eller så ligger den på Kristus, Guds Lam. Hvis den ligger på ryggen din, er du fortapt, men hviler den på Kristus, er du fri og blir frelst.»

Martin Luther

Vi har, som Daniel, synda og bore oss ille åt, visseleg mykje verre enn den fromme Daniel. Vi har vike av frå Guds bod.

Men har synda blitt *synd* for oss?

Bare den som kjenner syndens nød, seg vender hen til nåden fri. (Sb 476:2)

Vi treng å be om det som står i ei anna strofe i same songen (v. 1):

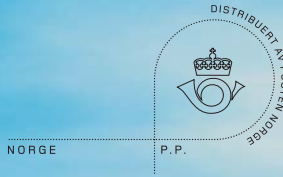
Vis meg mine brister så jeg aldri mister nådens legedom!

Kanskje det er profeten Natan si røyst som må lyda i dag: «Du er mannen»!

I bibelforklaringa «Gullgruben», skriv forfattaren:

«‘Du er mannen!’ Det lyder ikke bare til David. Det lyder fra Gud ved hans ord til alle syndere. Du er mannen som har overtrådt Guds bud. (...) Det har vært meget vanskelig for mange mennesker å bøye seg for dette ordet. Men for alle som dømte seg selv, fikk dette ordet en nådens tone. Da lød det: Du er også mannen Kristus døde for. (...) Da gjelder det om å ta imot dette ordet med takk, og tro det: Jeg er mannen Herren har kjøpt fri».

L&E

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Møteoversikt

Januar

4.	Randaberg kl. 19	Norvald Frafjord
4.	Husmøte, Asdal, Årnes kl. 11	Per Bergene Holm
11.	Sannidal kl. 15	Martin Fjære
17.-18.	Askim	Sigbjørn Agnalt
20.-25.	Møteuke, Mosvik	Ingar Gangås og Göran Holmgren (S)
30.-1/2	Bibelhelg, Østre Kvelde	Lars Fossdal
31.	Husmøte, Agnalt, Langli kl. 19	
31.-1/2	Årnes, lør. kl. 19, søn. kl. 11	Martin Fjære

Februar

6.-8.	Bibelhelg, Fossnes	Karl Riis (DK)
14.	Langli	Per Bergene Holm
18.-22.	Møteuke, Randaberg (Søn. kl. 11 og 19)	
19.-22.	Skileir, Valdres	Ingar Gangås m.fl.
20.-22.	Nærbø	Sigbjørn Agnalt
22.	Frøyland Bedehus kl. 11	Sigbjørn Agnalt
24.-1/3	Møteuke, Steinsdalen (Norheimsund)	Gunnar Nilsson
28.-1/3	Askim	Martin Fjære

«For hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst. Men hvordan kan de påkalle en som de ikke er kommet til tro på? Og hvordan kan de tro på en som de ikke har hørt om? Og hvordan kan de høre uten at det er noen som for-

kynner? Og hvordan kan de forkynne, uten at de blir utsendt? Som skrevet står: Hvor fagre deres føtter er som bringer fred, som bringer godt budskap!» (Rom 10:13-15).

Sekr.